

[Kruse Rasmussen]

Med disse bemærkninger skal jeg afvise forslaget.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det ligger vel klart, at der med de oplysninger, der er kommet frem om, jeg havde nær sagt den faktiske situation for de teatre, der er fremdraget af socialdemokratiet, ikke kan blive tale om at støtte forslaget, sådan som det foreligger. Men jeg vil gerne knytte nogle bemærkninger til noget, der er sagt af de foregående ordførere. Bl.a. har det været hævdet, at vi har verdens bedste teaterlov.

Jeg har tidligere fra denne talerstol og andre steder fremhævet skavankerne ved den teaterlovgivning, som socialdemokratiet har bygget op, og jeg vil gerne i anledning af udtalelsen om verdens bedste teaterlov sige, at det er en udtalelse, som ikke har den ringeste bund i virkeligheden. Teaterlovgivningen og den støttelovgivning, der er bygget op omkring vore teatre, har først og fremmest haft det kommercielle som grundlag. Man giver støtte efter antallet af pladser. Der ligger ingen særlig kulturpolitisk tanke eller idé bagved. Jo flere pladser man sælger, jo mere støtte får man. Jeg har brugt udtrykket heroppefra, at det er de røde lygters tyranni, man har bygget op. Spiller man »Den glade enke« eller sådan noget, så vælter pengene ned i teaterkassen. Man kan dog ikke fra nogen side påstå, at dette skulle være en god teaterlov, eller at der skulle ligge noget som helst ideelt bagved. Man kan naturligvis sige ligesom de romerske kejsere: folkét skal mores, så laver det ikke ballade, og i den henseende kan den jo nok være meget god.

Men er det aldrig gået op for socialdemokratiet og dem, der fremsætter påstanden om verdens bedste teaterlov, at der ikke ét eneste sted i Danmark er blot et nogenlunde større teater, der bygger på en idé, ikke ét eneste sted, hvor man tager tidens virkelig påtrængende problemer op til drøftelse, f.eks. spørgsmålet om krig og fred? Ikke ét sted i Danmark findes det. Jeg glæder mig meget til, at vi får en samlet debat om kulturen og den mishandling, den har været udsat for under socialdemokratiske regeringer. Jeg har nævnt heroppefra, at vi ofte sammen med SF har stillet forslag om, at vi dog skulle pille de værste misdannelser i den socialdemokratiske kulturpolitik væk for at redde noget af

dansk kulturs grundlag. Det er ikke lykkedes. Jeg må desværre også sige, at det heller ikke dengang lykkedes at få støtte fra de nuværende regeringspartier. Men jeg må dog sige, at chancerne under den nuværende regering i sammenligning med, hvad de var under den socialdemokratiske, synes at være uendelig meget bedre. Jeg håber også, at dette uendelig meget bedre vil give sig udtryk i den kommende finanslov, for kendsgerningerne er jo, at den finanslov, som den borgerlige, såkaldt reaktionære regering fremkom med på dette område, brugte flere penge på dansk kultur, end det nogen sinde var lykkedes at få en socialdemokratisk regering til at gøre.

Jeg glæder mig som sagt til, at vi får en virkelig samlet debat, og jeg glæder mig til, at vi skal diskutere teaterordninger i Danmark.

Wilhelm (VS):

Så længe vi ikke har hørt forslagsstillernes svar på ministerens temmelig hvasse modtagelse af dette forslag, vil jeg sige, at VS har sympati for og gerne vil støtte forslaget ud fra de forudsætninger, som ligger i bemærkningerne. Jeg kan ikke i dag vurdere, om de forudsætningerne er helt korrekte, eller om der er fejl i dem, men på grundlag af den beskrivelse, der er i bemærkningerne, ville vi kunne støtte dette forslag.

Der kan være fejl i det, som kulturministeren har sagt, og lad os så få det opklaret. Vi skal ikke skose forslagsstillerne af den grund. Vi ved godt, at det kan være vanskeligt, og socialdemokratiet har jo mindre erfaring, end VS har, i at sidde som et parti, der ikke råder over forvaltningen og skulle fremsætte forslag, der er nogenlunde korrekte. Der må jo være nogle begyndervanskeligheder dér, og hvis man ikke har gode bekendte i kulturministeriet – men det må socialdemokratiet vel have – bliver det ikke nemmere.

Det er ikke, fordi vi synes, dette forslag er genialt, for i virkeligheden er det lidt mærkeligt – og det skal jeg vende tilbage til – men det tager dog fat på, at der, uanset hvor meget ministeren nu kan korrigere forudsætningerne, faktisk er økonomiske problemer ikke mindst for de små teatre i øjeblikket. Dem synes jeg hellere man skal tage fat på – dette også være sagt til hr. Bernhard Baunsgaard – end bare at køre den dér i øvrigt delvis vel-